

речення й вживаються в ідентичних ситуаціях.

Вирішальною є інтенція мовця. Оскільки мовленнєвій акт передбачає наявність як мінімум двох учасників комунікації, то безсумнівним є той факт, що прагматичне значення конкретного висловлювання зумовлюється не лише інтенцією мовця, але й сприйняттям та розумінням слухачем змісту інформації. Аналіз умов комунікації, осмислення змісту ситуації, її адекватне омовлення препарують інтенції мовця.

НОВІ СЛОВА. ЇХ ТВОРЕННЯ І ФУНКЦІОНАВАННЯ В СУЧASNІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Доп. – Кожем'якіна М., ПР-32

Наук. кер. – д-р філол. наук, проф. Швачко С.О.

В наш час англійська мова, як і багато інших мов, переживає так званий “неологічний бум”.

Нова лексична одиниця проходить кілька стадій соціалізації (прийняття її в суспільстві) і лексикализації (закріплення її в мові). Потрібно немало часу, аби нові слова непохитно закріпились в мові, а їх вживання було зрозуміле кожному.

Неологізми пов'язані практично зі всіма сферами життя сучасного англомовного суспільства.

Неологізм - то це є нове слово (стійке сполучення слів), нове або по формі або по змісту. Під семантичними інноваціями розуміють нові значення уже існуючих слів.

Семантичні неологізми в більшій мірі ніж інші види новоутворень застосовуються в слензі. Запозичення як джерело поповнення словникового складу посідають в англійській мові значне місце.

Неологізмами є і ті слова, котрі утворюються за прикладами вже існуючих у мовній системі слів. Мова йде про словотвір, про такі регулярні словотворчі процеси як: **конверсія, афіксація, компресія, абревіатура, дезафіксація, основоскладання, відокремлення значень**. Конвертовані одиниці являють собою особливий тип дериватів, так як їх творення носить внутрішній (семантичний) характер.

Афіксальні одиниці, як правило, складаються цілком в руслі англійських словотворчих традицій.

Суфіксальні одиниці поступаються префіксальним в кількісному відношенні, однак вони більш вживані в повсякденному спілкуванні і в більшій мірі позначені поміткою "сленг".

ПРОСТІР І ЧАС ЯК ФІЛОСОФСЬКІ І ЛІНГВІСТИЧНІ КАТЕГОРІЇ

Доп. – Босенко Н., ПР-31

Наук. кер. - канд. філол. наук, доц. Барабанова С.В.

Простір і час — загальні форми буття матерії, її найважливіші атрибути.

У світі немає матерії, що не володіє просторово-часовими властивостями, як не існує простору і часу самих по собі, поза матерією або незалежно від неї.

Час — форма буття матерії, що виражає тривалість її існування, послідовність зміни станів у зміні й розвитку всіх матеріальних систем простору і часу нерозривно зв'язані між собою, їхня єдність проявляється у русі й розвитку матерії. До специфічних властивостей простору належать однорідність і ізотропність.

На відміну від простору час має тільки властивість однорідності, що полягає в рівноправності всіх його моментів. Характерною специфічною властивістю часу є його необоротність, що проявляється в неможливості повернення в минуле.

Простір, як і час, є також багатогранним поняттям у мові, що має різні особливості. В основі процесу фразеологічної номінації лежить фразеологічне переосмислення.

Переосмислення є одним зі способів пізнання дійсності у свідомості людини й пов'язане з відтворенням реальних або уявлюваних особливостей відбитих об'єктів на основі встановлення зв'язків між ними.